

Відповідність кадрового та фінансового забезпечення науки України законодавчо проголошеним пріоритетам розвитку науки і техніки та інноваційної діяльності

Проаналізовано сучасний стан фінансування наукових та науково-технічних робіт в Україні, а також динаміку чисельності працівників основної діяльності наукових організацій у відповідності до законодавчо визначених пріоритетів розвитку науки і техніки, а також інноваційної діяльності. Виявлено, що така відповідність здебільшого відсутня: реальна практика підтримки науки практично втратила зв'язок з проголошеними пріоритетами.

Наукова система України зазнала кардинального зниження рівня підтримки, що стало причиною як значних змін чисельності наукового потенціалу, так і результативності його діяльності. Недостатнє фінансове забезпечення потреб науки змусило науковців шукати кращих умов праці за кордоном або змінювати профіль своєї діяльності. Подібна ситуація призвела до суттєвого зменшення чисельності дослідників та погіршення існуючих можливостей функціонування науки. Питанням, пов'язаним з основними тенденціями кадрового та фінансового потенціалу української науки, було присвячено багато праць [1–4], проте дослідження стосовно відповідності динаміки чисельності наукових кадрів та стану фінансування науки законодавчо визначеним пріоритетам розвитку науки і техніки, а також інноваційної діяльності потребують подальшої систематизації. Рівень фінансування наукових та науково-технічних робіт за галузями науки та динаміка кадрового потенціалу науки можуть виступати як критерій, що визначає ступінь їхньої пріоритетності.

© А.І. Корецький, 2015

Метою роботи є аналіз відповідності кадрового та фінансового забезпечення науки України проголошеним пріоритетам розвитку науки і техніки, а також інноваційної діяльності.

У зв'язку з цим проведемо аналіз фінансування наукових та науково-технічних робіт за галузями науки протягом 2001–2013 рр. [5]. Так, галузі науки, що мали найбільші темпи зростання фінансування з урахуванням інфляції відносно 2001 р., представлені нижче (рис. 1, 2), а саме: 1. «Фізичне виховання та спорт» – у 104,13 раз (!); 2. політичні – у 10,04 раза (!); 3. психологічні – у 4,20 раза; 4. географічні – у 3,87 раза; 5. філософські – у 2,96 раза. Зауважимо, що жоден з напрямів, який отримав найвищий приріст фінансової підтримки, не належить до пріоритетів, визначених законодавством України [6, 7]. Аналізуючи ефективність механізмів державної науково-технологічної політики, варто звернути увагу, що реальна динаміка фінансування практично не залежить від законодавчо затверджених пріоритетів. Це є свідченням як недостатньої якості самих пріоритетів, так і практично повного їх ігнорування органами виконавчої влади. До подібного висновку можна дійти і з такого аналізу.

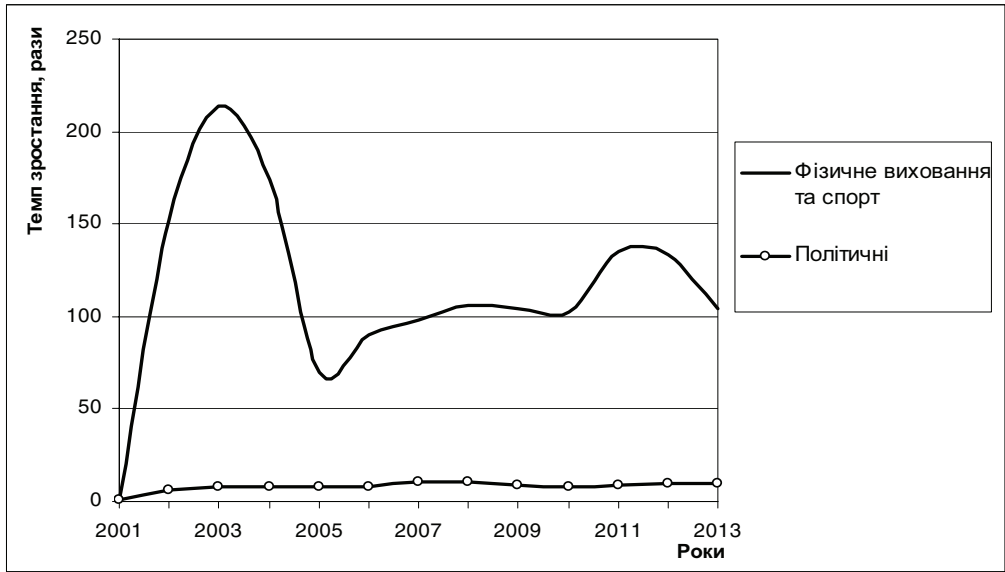

Рис. 1. Галузі науки, що мають найбільші темпи зростання фінансування у постійних цінах відносно 2001 р.

Джерело: [5]

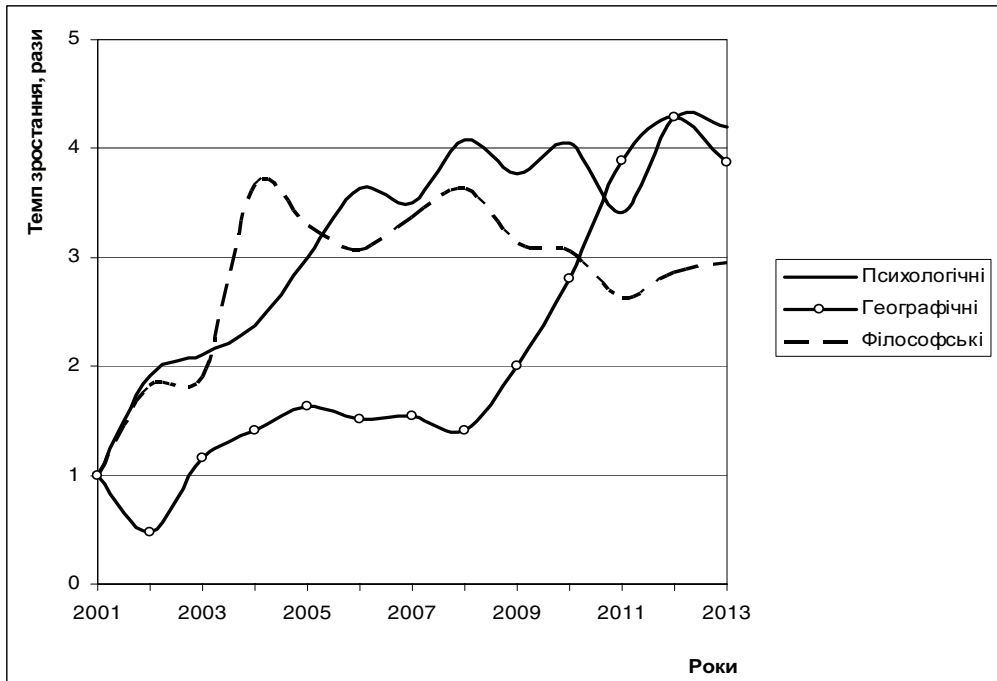

Рис. 2. Галузі науки, що мають найбільші темпи зростання фінансування у постійних цінах відносно 2001 р.

Джерело: [5]

Серед галузей науки, фінансування яких зменшилось у відсотках з урахуванням інфляції відносно 2001 р., виділяються такі: 1. «Металургія, обробка металів, виробництво машин та устаткування» – 11,32%; 2. економічні – 11,86%; 3. «Текстильна і легка промисловість» – 14,37%; 4. «Енергетика» – 17,90%; 5. «Приладобудування та електроніка» – 31,44%; 6. «Технологія продовольчих товарів» – 35,69%; 7. «Геодезія та розробка корисних копалин» – 56,64% або 2,31 раза; 8. «Транспорт» – 65,64% або 2,91 раза; 9. «Державне управління» – 67,06% або 3,04 раза; 10. військові науки – 83,94% або 6,23 раза (!). І це незважаючи на те, що, принаймні, три з них належать до затверджених законом пріоритетів. Особливо доречно звернути увагу на те, що серед усіх галузей військові науки зазнали найбільшого скорочення фінансування відносно 2001 р., що створює загрози питанням національної безпеки України.

Якщо проаналізувати отримані вище результати, то бачимо, що істотно зменшується фінансування, наприклад, таких галузей науки як «Геодезія і розробка корисних копалин» та «Енергетика», хоча Україна істотно залежить від зовнішніх поставчань енергоресурсів та витрачає суттєву частку державного бюджету для їхньої закупівлі. Також актуальними для України є питання, що стосуються транспортного, військового та продовольчого забезпечення, але в 2013 р. ці галузі отримали значно менше коштів у порівнянні з 2001 р., що свідчить про недостатню ефективність системи підтримки пріоритетів в Україні. Характеризуючи галузі науки, що мають найбільшу частку фінансування у загальній структурі, можна виділити такі: «Металургія, обробка металів, виробництво машин та устаткування» (34,02%), «Приладобудування та електроніка» (9,37%), фізико-математичні (8,37%), біологічні (6,03%) та сільськогосподарські (5,70%) (рис. 3). Варто окремо наголосити, що серед представлених вище галузей тільки біологічні (згідно з редакцією закону 2001 р.), сільськогосподарські науки (згідно з редакцією 1992 і 2001 рр.) та

«Металургія, обробка металів, виробництво машин та устаткування» (згідно з редакцією 1992, 2001 та 2010 рр.) відповідають тематиці пріоритетів науки і техніки. Всі решта галузей, що мають найбільшу частку фінансування, не знайшли відображення серед тематики пріоритетів, визначених законодавством. З нашої точки зору, подібну ситуацію можна скоріше пояснити як певний збіг обставин, ніж кваліфікувати її як результат системної роботи механізму стимулювання пріоритетів науки і техніки.

Можна бачити, що третину всіх коштів, які виділяються на науку, припадає саме на «Металургію, обробку металів, виробництво машин та устаткування». Ця галузь охоплює декілька видів діяльності, тому якщо розглядати «Металургію, обробку металів» і «Виробництво машин та устаткування», то остання може давати більший рівень доданої вартості.

Відтак, якщо переважна частина коштів виділялася б на дослідження, що стосуються категорії «Виробництво машин та устаткування», то це б суттєвим чином сприяло активізації інноваційних процесів в Україні. У зв'язку з цим можна рекомендувати працівникам Державної служби статистики окремо виділяти ці дві категорії наукової діяльності, щоб зацікавлені сторони мали змогу проводити більш досконалий аналіз сучасного стану науково-технологічного розвитку країни.

Розглянемо галузі, які в 2013 р. мали найменшу частку у загальному обсязі фінансування науки (рис. 4). Особливо варті уваги філософські науки і «Фізичне виховання та спорт», оскільки вони мають одні з найменших часток у загальному обсязі фінансування науки, а також найбільші темпи зростання фінансування відносно 2001 р. (рис. 1, 2). Також, виходячи із вищезазначених результатів дослідження, «Текстильна і легка промисловість» має одну з найнижчих часток у структурі фінансування науки і характеризується суттєвим падінням фінансування відносно 2001 р., що засвідчує низький рівень затребуваності подібних досліджень в Україні.

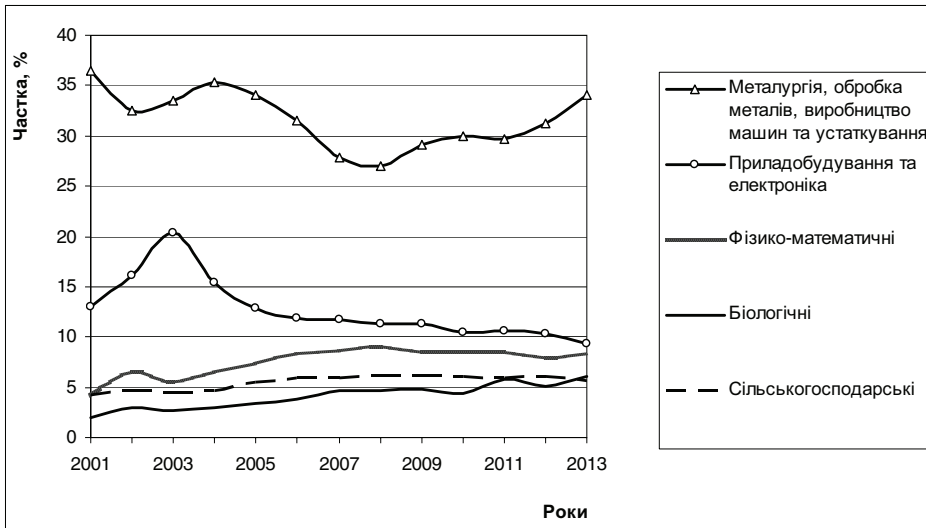

Рис. 3. Галузі науки, що мають найбільшу частку у структурі фінансування науки
Джерело: [5]

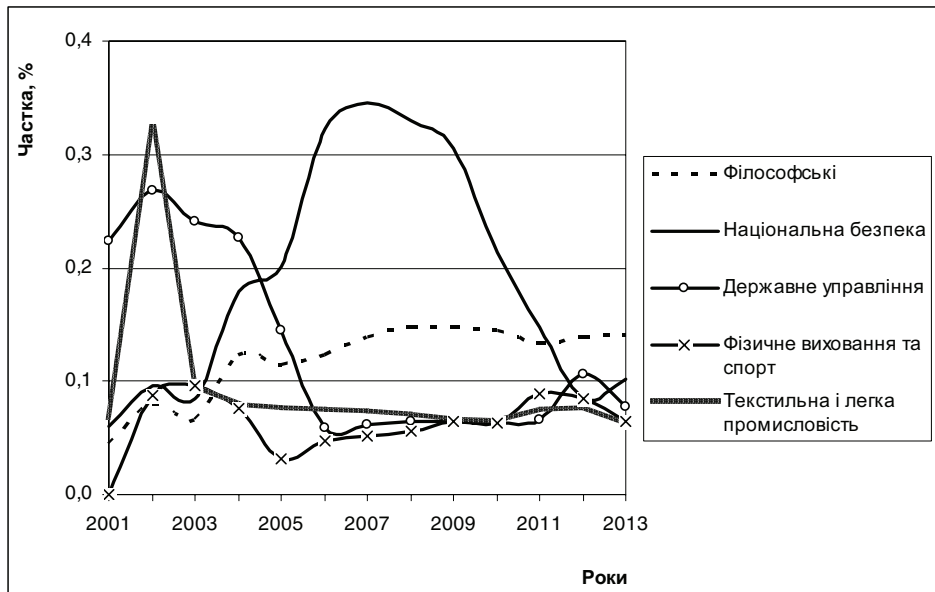

Рис. 4. Галузі науки, що мають найменшу частку у структурі фінансування науки
Джерело: [5]

Згідно з проведеним аналізом фінансування наукових та науково-технічних робіт було виявлено галузі науки, які зазнали скорочення фінансової підтримки і водночас охоплюють тематику

законодавчо визначених пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, а також інноваційної діяльності (табл. 1): «Енергетика», «Приладобудування та електроніка», «Транспорт», «Технологія

продовольчих товарів», «Металургія, обробка металів, виробництво машин та устаткування», економічні науки, «Геодезія та розробка корисних копалин», «Державне управління» та воєнні науки. Як бачимо, останні дві галузі науки зазнали найбільших втрат фінансування відносно 2001 р. – 3,04 та 6,23 рази відповідно. Такий результат викликає велику занепокоєність, оскільки в той час, коли держава на законодавчому рівні визначила пріоритети розвитку науки і техніки, галузі, що відповідають цій тематиці досліджень, зазнають стрімкого зменшення фінансової підтримки. Суттєвого падіння фінансування відносно 2001 р. (1,55 рази) зазнали «Технологія продовольчих товарів» і «Геодезія та розробка корисних копалин», що загострює питання продовольчої та енергетичної безпеки країни. Виходячи з аналізу бачимо, що визначення галузей як пріоритетних на законодавчому рівні не гарантує їм отримання належної підтримки для впевненого розвитку, що свідчить про необхідність вдосконалення механізм

му реалізації державної науково-технологічної та інноваційної політики України.

Розглянемо динаміку чисельності працівників основної діяльності наукових організацій, що відображає сучасний стан кадрового потенціалу науки України. Для початку проаналізуємо темпи зростання кількості працівників основної діяльності відносно 2002 р. за галузями науки. Так, найбільше зростання продемонстрували такі галузі (рис. 5): 1. географічні (5,02 рази); 2. «Мистецтвознавство» (2,09 рази); 3. соціологічні (1,84 рази); 4. філологічні (1,56 рази). Окрім вищезазначених галузей науки, зростання кількості працівників основної діяльності відносно 2002 р. показали педагогічні (1,37 рази), історичні (1,37 рази), «Фізичне виховання та спорт» (1,35 рази), юридичні (1,34 рази), психологічні (1,30 рази), політичні (1,28 рази), філософські (1,13 рази) та біологічні (1,04 рази). Решта галузей науки продемонстрували низхідну динаміку чисельності наукових кадрів відносно 2002 р.

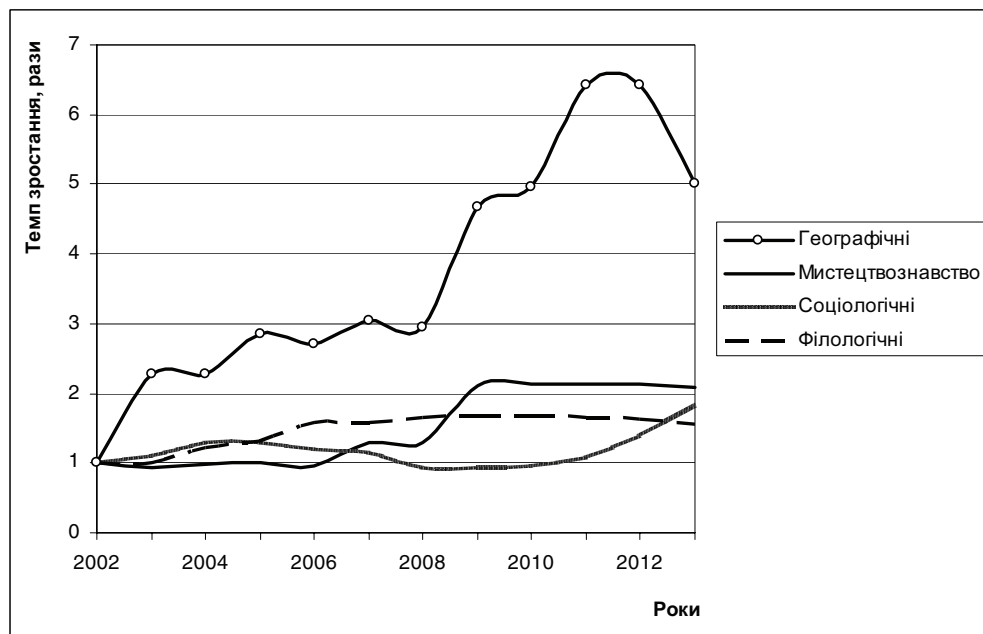

Рис. 5. Галузі науки, що мають найбільші темпи зростання кількості працівників основної діяльності наукових організацій відносно 2002 р.

Джерело: [5]

Таблиця 1

**Відповідність тематики пріоритетів науки і техніки,
а також інноваційної діяльності галузям науки, що зазнали
скорочення фінансування наукових та науково-технічних робіт**

№	Пріоритети науки і техніки закону 1992 р. та його подальших редакцій 2001 та 2010 рр.	Стратегічні пріоритетні напрями інноваційної діяльності на 2011–2021 рр.	Галузі науки	Падіння 2013 р. відносно 2001 р., рази
1	«Екологічно чиста енергетика та ресурсозберігаючі технології, виробництво і переробка сільськогосподарської продукції» 1992 р., «Новітні технології та ресурсозберігаючі технології в енергетиці, промисловості та агропромисловому комплексі» 2001 р., «Енергетика та енергоефективність» 2010 р.	Освоєння нових технологій транспортування енергії, впровадження енергоефективних, ресурсозберігаючих технологій, освоєння альтернативних джерел енергії	Енергетика	1,22
			Геодезія та розробка корисних копалин	2,31
		Освоєння нових технологій високотехнологічного розвитку транспортної системи, ракетно-космічної галузі, авіа- і суднобудування, озброєння та військової техніки	Приладобудування та електроніка, (транспорт, воєнні науки)	1,46; 2,91; 6,23
		Технологічне оновлення та розвиток агропромислового комплексу	Технологія продовольчих товарів	1,55
2	«Нові речовини та матеріали» 1992, 2001 та 2010 рр.	Освоєння нових технологій виробництва матеріалів, їх оброблення і з'єднання, створення індустрії наноматеріалів та нанотехнологій	Металургія, обробка металів, виробництво машин та устаткування	1,13
3	«Фундаментальні дослідження з найважливіших проблем природничих, суспільних та гуманітарних наук» 2001 р., «Фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та сталого розвитку суспільства і держави» 2010 р.	Немає аналогу	Економічні	1,13
		Немає аналогу	Державне управління	3,04

Джерело: розроблено автором за даними [1], [2]

Окрім цього, перелічимо* галузі науки, що зазнали найбільшого скорочення кадрового потенціалу 2013 р. стосовно 2002 р. у відносних одиницях: 1. «Геодезія та розробка корисних копалин» (2,00 раза); 2. «Приладобудування та електроніка» (2,26 раза); 3. фармацевтичні (3,49 раза); 4. «Текстильна і легка промисловість» (3,50 раза); 5. «Транспорт» (3,93 раза); 6. «Державне управління» (3,98 раза); 7. «Хімічні технології» (4,03 раза). У результаті аналізу виявлено, що падіння чисельності працівників основної діяльності спостерігалось в усіх галузях технічних та природничих наук (окрім біологічних та географічних). Натомість, всі галузі, що представляють гуманітарні та суспільні науки згідно з Державною службою статистики (окрім економічних, «Національної безпеки» та «Державного управління»), продемонстрували зростання чисельності наукових працівників. Хоча законодавець в останній редакції Закону України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» взагалі вилучив з переліку пріоритетних напрямів прикладні дослідження суспільствознавчого та гуманітарного профілю, але це ніяк не позначилось на динаміці їх розвитку.

Особливу увагу треба звернути на суттєве зменшення кадрового забезпечення галузі «Приладобудування та електроніка», оскільки вчені, що займаються цією тематикою, створюють передумови для виготовлення продукції з високим рівнем доданої вартості та формують інтелектуальний задел для розбудови економіки знанневого типу, де в загальній структурі переважатимуть наукоємні галузі виробництва. З нашої точки зору, такі тенденції не можуть сприяти науково-технологічному та інноваційному розвитку України, оскільки цілеспрямований вплив фахівців (особливо технічних та природничих галузей) призводить до погіршення ситуації у науковій

* Розгорнутий перелік складових технічних наук стосовно рівня їх фінансування є доступним починаючи з 2001 р., проте аналогічна інформація стосовно стану наукових кадрів є доступною з 2002 р. за даними Державної служби статистики.

системі. Якщо поглянути, яким чином впливає нинішня політика науково-технологічних та інноваційних пріоритетів в Україні на відновлення кадрового забезпечення науки, то виявиться, що вона не здатна сприяти поступовому зростанню або, принаймні, збереженню вже існуючої чисельності персоналу. Так, галузі науки, що відповідають тематиці пріоритетів науки і техніки, а також інноваційної діяльності, значно зменшили кількість працівників станом на 2013 р. (табл. 2).

Розглядаючи представлені галузі науки, які відповідають тематиці затверджених законом пріоритетів науки і техніки, а також інноваційної діяльності, бачимо, що найбільших втрат щодо чисельності працівників наукової сфери зазнали «Транспорт» та «Хімічна технологія» – відповідно у 3,93 (!) та 4,03 раза (!), незважаючи на те, що вони належать до пріоритетної складової наукових досліджень країни. Негативні тенденції кадрової політики держави спостерігаються стосовно розвитку галузі «Геодезія та розробка корисних копалин», чисельність персоналу якої в 2013 р. зменшилася вдвічі у порівнянні до 2002 р., в той час коли вирішення питань енергозалежності є одним з ключових пунктів національної безпеки України. З наведених результатів дослідження кадрового забезпечення науки можна бачити, що державна політика пріоритетів в Україні не має належного впливу на розвиток науково-технологічної діяльності і носить суто декларативний характер. З цього слідує, що державні органи влади мають переглянути існуючу систему стимулювання інноваційного та науково-технологічного розвитку держави, адже вона вже вичерпала свій ресурс і потребує реформування.

Якщо розглянути галузі науки, які мають найбільшу частку від загальної кількості працівників основної діяльності наукових організацій, то виділяються такі (рис. 6): 1. «Металургія, обробка металів, виробництво машин та устаткування» (27,00%); 2. фізико-математичні (10,09%); 3. «Приладобуду-

Таблиця 2

**Відповідність тематики пріоритетів науки і техніки,
а також інноваційної діяльності галузям науки, що зазнали скорочення
чисельності працівників основної діяльності наукових організацій**

№	Пріоритети науки і техніки за- кону 1992 р. та його подальших редакцій 2001 і 2010 рр.	Стратегічні пріоритетні на- прями інноваційної діяль- ності на 2011–2021 рр.	Галузі науки	Падіння 2013 р. відносно 2002 р., рази
1	«Здоров'я людини» 1992 р., «Новітні біотехнології, діагно- стика і лікування найпоши- реніших захворювань» 2001 р., «Науки про життя, нові техно- логії профілактики та лікуван- ня найпоширеніших захворю- вань» 2010 р.	Впровадження нових техно- логій та обладнання для якісного медичного обслу- говування, лікування, фар- мацевтики	Медичні	1,12
			Фармацевтичні	3,49
			Ветеринарні	1,58
2	«Екологічно чиста енергетика та ресурсозберігаючі техноло- гії, виробництво і переробка сільськогосподарської продук- ції» 1992 р., «Новітні технології та ресурсозберігаючі технології в енергетиці, промисловості та агропромислового комплексу» 2001 р., «Енергетика та енерго- ефективність» 2010 р.	Технологічне оновлення та розвиток агропромислово- го комплексу	Сільськогосподарські	1,39
			Технологія про- доловчих то- варів	1,82
		Освоєння нових технологій транспортування енергії, впровадження енергоефек- тивних, ресурсозберігаю- чих технологій, освоєння альтернативних джерел енергії	Енергетика	1,32
			Геодезія та розробка корисних копалин	2,00
3	Нові речовини та матеріали	Освоєння нових технологій виробництва матеріалів, їх оброблення і з'єднання, створення індустрії нано- матеріалів та нанотехноло- гій	Хімічні	1,05
			Хімічні техно- логії	4,03
			Металургія, об- робка металів, виробництво машин та устат- кування	1,52
4	Немає аналогу	Освоєння нових техноло- гій високотехнологічно- го розвитку транспортної системи, ракетно-косміч- ної галузі, авіа- і суднобу- дування, озброєння та вій- ськової техніки	Воєнні науки	1,21
			Приладобуду- вання та елект- роніка	2,26
			Транспорт	3,93

Джерело: розроблено автором на базі даних [1], [2]

вання та електроніка» (8,36%); 4. сільськогосподарські (7,94%); 5. медичні (5,88%). Тобто незважаючи на постійне скорочення персоналу галузей технічних та природничих наук в абсолютних значеннях, у відносних одиницях вони все ще складають більшість кадрового потенціалу науки, де першість тримає галузь «Металургія, обробка металів, виробництво машин та устаткування». Стосовно зміни частки у загальній структурі чисельності кадрів можна за-

значити, що галузь «Приладобудування та електроніка» постраждала найбільше, оскільки в 2013 р. її частка зменшилася на 4,70 відсоткові пункти відносно 2002 р., що свідчить про поступову зміну структури наукових кадрів України. Наприклад, підтвердженням цьому є зростання частки наукового персоналу фізико-математичних наук на 2,54 відсоткові пункти, що стало найбільш суттєвим значенням серед усіх представлених галузей.

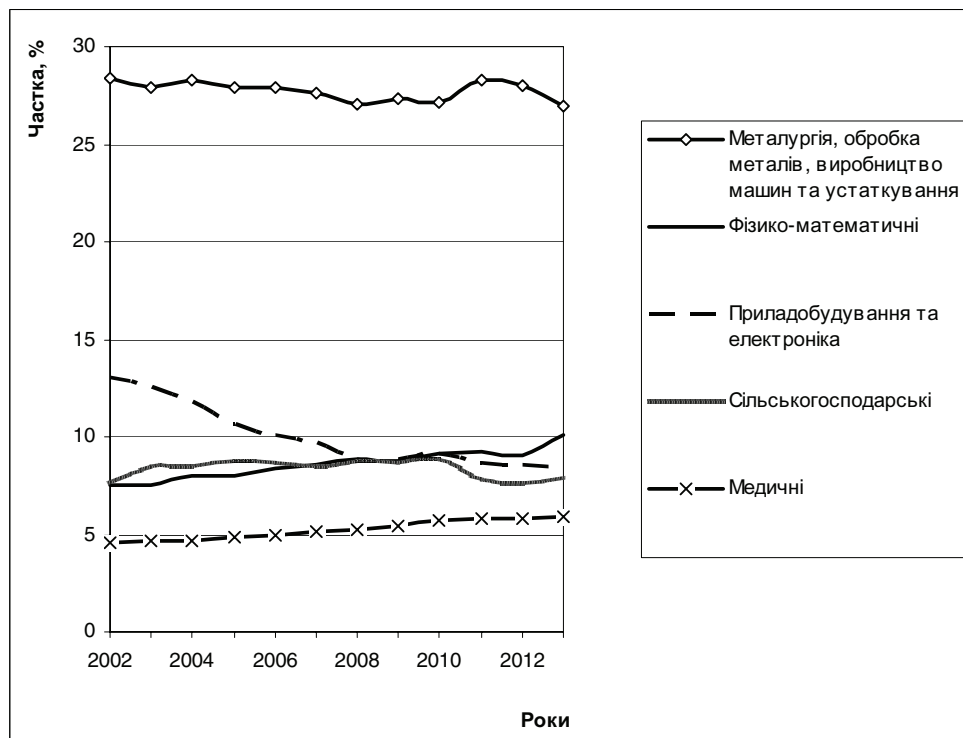

Рис. 6. Галузі науки, що мають найбільшу частку у загальній кількості працівників основної діяльності наукових організацій

Джерело: [5]

Окрім представлених вище галузей науки нами були виділені інші значимі галузі, які мають меншу частку у загальній структурі наукових кадрів, але не менше ніж 3%: біологічні (5,85%), загальнотехнічні (3,67%) та хімічні (3,32%). Якщо розглянути представлені вище галузі науки, а також вже зазна-

чені на рис. 6 стосовно відповідності їх розвитку затвердженим пріоритетам науки і техніки, то бачимо, що вони відповідають тематиці трьох пріоритетних напрямів із семи існуючих, які були визначені згідно з редакцією закону 1992, 2001 та 2010 рр. Розглянемо галузі науки, що мають найменшу час-

тку у загальній кількості працівників основної діяльності наукових організацій (рис. 7): 1. філософські (0,20); 2. фармацевтичні (0,18%); 3. «Національна безпека» (0,11%); 4. «Текстильна і легка промисловість» (0,09%); 5. «Державне управління» (0,05%); 6. «Фізичне виховання та спорт» (0,05%). Враховуючи попередньо викладений

матеріал, а також те, що зазначені вище галузі науки, окрім філософських і «Фізичного виховання та спорту», в 2013 р. мали найбільше скорочення кадрового потенціалу відносно 2002 р., можна припустити, що перелічені галузі науки в подальшому матимуть найбільш несприятливі умови розвитку наукової діяльності.

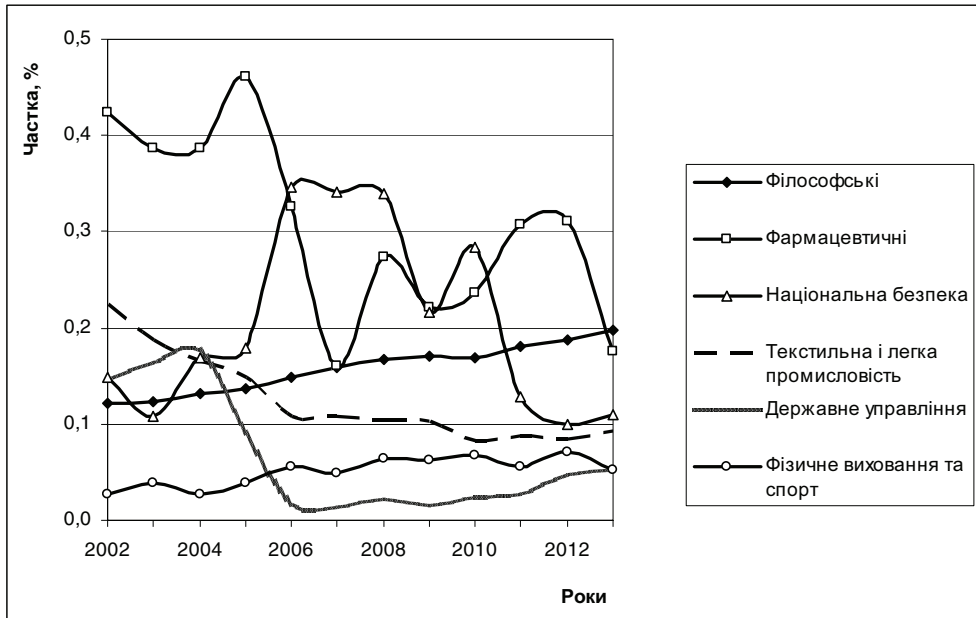

Рис. 7. Галузі науки, що мають найменшу частку у загальній кількості працівників основної діяльності наукових організацій

Джерело: [5]

Таким чином, можна зробити такі висновки:

1. Виявлено, що всі без винятку галузі технічних наук в 2013 р. зменшили кадровий потенціал відносно 2002 р., серед яких найбільших втрат чисельності кадрів зазнали «Хімічні технології» (4,03 раза), «Транспорт» (3,93 раза), «Текстильна і легка промисловість» (3,50 раза) та «Приладобудування і електроніка» (2,26 раза). Аналогічна ситуація є характерною для галузей природничих наук за винятком біологічних та географічних наук, де спостерігалась позитивна динаміка розвитку відносно базового року,

особливо останніх, які спромоглися суттєво збільшити чисельність працівників основної діяльності — у 5,02 раза (!). З іншого боку, всі галузі гуманітарних та суспільних наук продемонстрували зростання кадрової складової наукового потенціалу, окрім економічних наук, «Державного управління» та «Національної безпеки». Найбільш суттєве зростання відносно 2002 р. показали «Мистецтвознавство» (в 2,09 раза), соціологічні (1,84 раза) та філологічні науки (1,56 раза)

2. Оцінюючи загальний стан фінансування науки, слід констатувати, що представники технічних наук зазнали

найбільших втрат у порівнянні з рештою. Так, у 2013 р. загалом налічувалося 10 галузей, що зазнали скорочення фінансування відносно 2001 р., серед яких переважну більшість становили технічні (8 галузей). Проте можна виділити такі галузі технічних наук, де відбулося хоча й несуттєве, однак впевнене зростання фінансування відносно базового року: загальнотехнічні науки (1,35 раза), «Хімічні технології» (1,28 раза), «Будівництво та архітектура» (1,17 раза). Натомість галузі природничих, гуманітарних та суспільних наук у повному складі продемонстрували зростаючу динаміку фінансування (за винятком економічних наук і «Державного управління», що представляють суспільні науки). Наприклад, найбільш вагомими є результати фінансового забезпечення «Фізичного виховання та спорту», що збільшилося в 104,13 раза (!), політичних наук – 10,04 раза (!), психологічних наук – 4,20 раза та географічних наук – 3,87 раза відносно 2001 р.

3. Серед розглянутих галузей науки, що показали найбільш успішну динаміку відповідно до визначених критеріїв дослідження на основі фінансового та кадрового забезпечення науки доцільно виділити такі: фізико-матема-

тичні, біологічні, сільськогосподарські, географічні, політичні, психологічні науки і «Фізичне виховання та спорт». Незважаючи на високу частку кадрового потенціалу та фінансування науки у загальній структурі «Приладобудування та електроніки», ми не змогли віднести цю галузь до категорії найбільш успішних, оскільки вона продемонструвала низхідну динаміку розвитку згідно з офіційною статистикою, оскільки кадровий потенціал зменшився більш ніж удвічі і майже у півтора рази зменшилося фінансування відносно базового року.

Таким чином, враховуючи незадовільний рівень фінансування науки технічного профілю та деструктивний характер динаміки наукових кадрів за галузями природничого та технічного спрямування, можна стверджувати, що державна науково-технологічна та інноваційна політика втратила можливість відповідати сучасним викликам, що постають перед країною. Відтак вкрай актуальними є питання вдосконалення державної політики реалізації пріоритетів у сфері науки, техніки та інноваційної діяльності, а також їх визначення з метою створення привабливого середовища для прискорення інноваційних процесів в Україні.

1. Булкін І.О. Ключові тенденції фінансування інноваційної діяльності в промисловості України / І.О. Булкін, В.А. Денисюк // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 7. – С. 47–56.
2. Маліцький Б.А. Прикладне наукознавство / Б.А. Маліцький. – Центр дослідж. наук.-техн. потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАН України. – К.: Фенікс. – 2007. – 464 с.
3. Попович О.С. Основні тенденції в динаміці кадрового потенціалу української науки останнього десятиріччя / О.С. Попович, Т.М. Червінська // Наука та наукознавство. – 2008. – № 3. – С. 53–66.
4. Александрова В.П. Пріоритети науково-технічного розвитку та їх роль у визначенні стратегічних орієнтирів інноваційної політики / В.П. Александрова // Наука та наукознавство. – 2006. – № 4. – С. 15–21.
5. Наукова та інноваційна діяльність в Україні / Державна служба статистики України. – К.: 2014. – 314 с.
6. Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2623-14>
7. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>

Одержано 13.01.2015

А.І. Корецький

Соответствие кадрового и финансового обеспечения науки Украины законодательно провозглашенным приоритетам развития науки и техники

Проанализированы современное состояние финансирования научных и научно-технических работ в Украине, а также динамика численности работников основной деятельности научных организаций в соответствии с законодательно определенными приоритетами развития науки и техники, а также инновационной деятельности. Определено, что такое соответствие в основном отсутствует: реальная практика поддержки науки почти утратила связь с провозглашенными приоритетами.